

споменувамы и други тѣ му добродѣтели, не наредѣ. като чи му приказвамы Історіѣ тѣ, но за доказателство.

238-о. Но въ сичко то ни писмо треба да ся вижда чи ся радвамы на добродѣтель та, чи смы ся разпаяли за нея, и за то и го възхвалявамы, и тѣѣ не показвамы ласкателство. А на краѣ, като му изложимъ славѣ тѣ, подканямы го за да не ся оставя отъ такывы добродѣтели, да минува отъ слава на слава за да добіе венець безсмъртній.

В. СРАДОВАТЕЛНЫЙ

239-о. Кога то нѣкой нашъ пріятель добіе богатство, чинѣ, честь, сынѣ, или друго добро, треба съ него наедно да ся радвамы, както смы длѣжни, и да го утѣшявамы, кога то е жалостенѣ; а ако отбѣгнемъ това, показвамы чи му завидвамы. Такывы писма ся писватъ по два способа. Ако е остроумень кой то пише, той си являва радость тѣ съ мало речи, и ся подканя отъ истенско човство. А кого то е подарило естество то, като машехѣ скѣпно, и сканерно, той треба да прибегне на обыкновеніи тѣ, но и тамо не треба да ся простира, за да не пада тѣжко на пріятели тѣ му, като прочитатъ писма та му.

240-о. Кога то нѣкой пише срадователно писмо, той показва чи желае на пріятельа си и длѣго и здраво благополучіе; що то тойзи карактеръ нема различіе отъ горныя на друго, само на то, чи тойзи има по' много желанія, молитвы, благословенія, и е приличенѣ повече на Церковны тѣ. Второ тія писма ся пишѣтъ и на годѣлы прадниці, на нова та година, на рожденіе то на некого, или кога праздува име то си; таково писмо мо-